

første cærede Taler omtalte, at man lader Enterne uhindrede sidde og bestyre Apotekerne, ja man har Eksempel paa, at en Enter har siddet med sin Mand's Privilegium i over 30 Aar . . . (Christiansen: 40 Aar!) . . . Det cærede Medlem siger 40 Aar, ja, det er endnu værre. Det er aldeles urimeligt efter min Mening, naar man gør det saa bekværligt baade for Befolkningen og de pharmaceutiske Kandidater at oprette Apoteker, man da tillader Enter, der selvfolgelig ikke have Begreb om Farmaceutik, at bestyre og lede Apoteker ved de Medhjælpere, de kunne faa anskaffet saa billig som muligt. Hvad vilde man sige, hvis det var Meningen at overføre en lignende Tilstand paa andre Omraader, dersom den højtærede Justitsminister, hver Gang en Herredsfoged døde, tillod Enten at bestyre Embedet ved Fuldmægtig, eller om den højtærede Kultusminister, hver Gang en Præst døde, gav Enten Lov til at bestyre Embedet ved Kapellan? Det kunde efter min Mening gaa lige saa godt og maaske bedre, end at lade en Apotekerente sidde med et Privilegium i saa mange Aar. Jeg tror ikke, der ydes Befolkningen den Garanti for, at den faar god Medicin, som der bør ydes den, ved at opretholde en saadan Ordning. Jeg vil derfor meget indstændig anmode baade det høje Ting og den højtærede Minister om, at man faar hele dette Forhold om Medicinalvæsenet til Behandling under et.

Dernæst er der nogle andre Ting, jeg skal tillade mig at omtale. Man hører saa ofte Behrejdelse for, at man her i dette Land etablerer det ene Embede efter det andet, og det kan jo ikke nægtes, at der er noget deri. Man ser jo næsten ikke et Forslag fra den høje Regering, uden at der mødes op med et efter min Formening noget for stort Embedsmaskineri. Saaledes etableres der ved dette Forslag følgende Embedsvæsen: 1 lægekyndig Medicinaldirektør, 2 lægekyndige Medicinalraader, 3 lægekyndige tilforordnede, 2 i Farmacien kyndige tilforordnede, 3 Sekretærer, 1 pharmaceutisk uddannet Bistator og 1 Medicinalrevisor. Det er i alt 13 paa et Bræt for at etablere et Sundhedsraad, der skal være vejledende for Justitsministeriet med Hensyn til, hvad der skal gøres i Fremtiden paa Sundhedsvæsenets Omraade. Det er saa uørt, at jeg er overbevist om, at Ministeren næppe faar dette Ting med paa det, i alt Fald selvfolgelig ikke, naar man ikke faar noget for det. Naar man ikke faar noget, som er i Befolkningens Interesse med Hensyn til Apotekervæsenet og en Omordning paa mange Maader af Medicinalvæsenet, saa er jeg over-

bevist om, at dette Ting ikke kan og ikke vil gaa med til dette her. Det er ogsaa høist tvivlsomt, om det virkelig er i Sundhedsvæsenets velforstaede Interesse, naar man etablerer et saadant Embedsmaskineri og gaar bort fra det nuværende fgl. Sundhedskollegium. I Øjeblikket indvender man mod det fgl. Sundhedskollegium, at det bestaar af Mænd, som ere ulønnede, og at de som følge heraf ikke kunne affe den fornødne Tid; man kan ikke gøre de Krav gældende til en saadan Institution, som det var ønskeligt. Men jeg mener ogsaa, at dette Forhold kan ses fra et andet Synspunkt. Jeg har nemlig den Opfattelse, at idet de Mænd, der sidde i et saadant Sundhedsraadskollegium, eller hvad man nu vil kalde det, ere ulønnede eller til Dels ulønnede — helt ulønnede ere de jo ikke, det fgl. Sundhedskollegium erholder paa Finansloven en Bevilling paa 9,010 Kr. foruden 184 Kr., som er et Tillæg efter Lov af 26de Marts 1870 § 9, samt 80 Kr. som ekstraordinært Tillæg, altsaa tilsammen 9,274 Kr. samt endvidere til Udgivelse af Kollegiets Aarsberetning 2,000 Kr., Honorar til en Medicinalrevisor 500 Kr. og Tilstud til Udgivelse af en aarlig Dødsaarjags- og Sygelighedsstatistik 1,600 Kroner. Det bliver altsaa tilsammen 13,374 Kroner, saa helt uden Bevilling er jo dog heller ikke det nuværende Sundhedskollegium — saa udtaler jeg som min Mening, at naar man sammensætter en Institution af ulønnede eller til Dels ulønnede Mænd, har man mere Garanti for at faa selvstændige fri og uafhængige Mænd, der uforbeholdent høre deres Mening og tilkendegive deres Opfattelse, end naar man har pure og bare Embedsmænd, der mer eller mindre blive afhængige af Regeringen. Det er derfor meget tvivlsomt, hvor vidt det er i Sundhedsraadets velforstaede Interesse, at man gaar bort fra det nuværende og over til det, som her foreslaas; i alt Fald er jeg enig med den cærede sidste Taler i, at skal man gaa til en Ordning i Righed med den her foreslaaede, gaar det virkelig ikke an i den Grad som her at give sig Lægestanden i Bold. Det er jo en aldeles dominerende Indflydelse, Lægerne vilde faa i et Sundhedsraad, sammenfat, som det her foreslaas, og det cærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) har fuldstændig Ret i, at vi, Befolkningen, der til ihvende og sidst skulle betale Gildet, have aldeles ingen Indflydelse, og Farmaceuterne have efter Forslaget her ogsaa kun en meget begrænset Indflydelse. Jeg er enig med det cærede Medlem i, at Udtrykket „i Farmacien kyndige tilforordnede“ er et meget for vagt Udtryk; jeg forstaar det saaledes,